

Vand.

Politisk spekulation i drikkevandet

Allan Weirup - direktør i Danske Vandværker

LÆSERBREV: I Danske Vandværker fejrer vi i særlig grad vores dejlige, danske drikkevand omkring 22. marts. Anledningen er FN's internationale dag for vand, og normalt er vores budskab, at haveejerne skal lade være med at bruge sprøjtegift, når ukrudtet skal have én over nakken. Og det er da også stadig et meget vigtigt budskab - lad os alle passe på grundvandet, så vi kan blive ved med, at drikke vand direkte fra hanen.

Vi skal kort sagt lade sprøjten stå og bruge ukrudtsjernet i stedet. Men i år er der nogle særlige skyer, som truer vores drikkevand, for regeringen sysler med en strategi for forsyningsområdet, der for evigt kan ændre spillereglerne. Energiminister Lars Christian Lilleholdt understregede for nylig på et møde med forsyningssektoren, at han hverken kan eller vil sælge landets vandværker. Og selvfølgelig kan han ikke det, for han ejer dem ikke - det gør enten forbrugerne eller kommunerne. Men selv om det langt fra er første gang, ministeren har sagt det, er der alligevel god grund til at frygte, at vores fælles drikkevand bliver gjort til genstand for kommercielle interesser og spekulation.

Regeringens forslag til en ny samlet strategi for forsyningsområdet betyder, at ejerne af selskaberne kommer til at kunne trække overskud ud, og samtidig vil forslaget gøre det mere attraktivt for ejerne at sælge deres selskab til kapitalfonde eller andre, som vil tjene penge på eksempelvis vandforsyningen.

Ministeren siger, at det skal være muligt

at trække et overskud ud for at gøre det billigere for forbrugerne. For det første er det hinsides al sund fornuft at hævde, at det skulle blive billigere for forbrugerne, hvis de ud over at betale de direkte omkostninger, som de gør i dag, fremover også skal betale et overskud, som ejeren af selskabet skal trække ud til sig selv. For det andet har de danske vandforbrugere i forvejen meget billigt drikkevand sammenlignet med forbrugerne i landene omkring os. Prisen pr. m³ er, som ministeren hævder, ganske vist lidt højere, fordi vi er verdensmestre i at spare på vandet.

Det betyder, at de faste omkostninger skal fordeles på færre m³. Men en dansk familie betaler mindre end eksempelvis en tysk, engelsk eller hollandsk familie, når vi korrigerer for skatter og afgifter.

Når ministeren vil give kommuner mulighed for at trække overskud ud, lyder det i mine ører, som om ministeren er ved at opfinde en ny skjult skat, der skal betales af forbrugerne. Og det er jo stik imod hans løfter om at ville gøre vandet billigere.

Der er god grund til at frygte, at vandet ikke blot bliver dyrere for forbrugerne, og der er også stor risiko for, at vandforsyningerne vil blive presset til at holde igen med renoveringer, innovative tiltag, langsigtet grundvandssikring m.v. for at tilfredsstille ejerens ønske om at kunne trække overskud ud.

Problemerne ved regeringens oplæg til forsyningsstrategi kan komme til at koste danskerne dyrt på forsyningsikkerhed, arbejdspladser og eksportindtægter. Vandprisen vil helt sikkert stige, og regningen for det hele bliver sendt videre til forbrugerne.